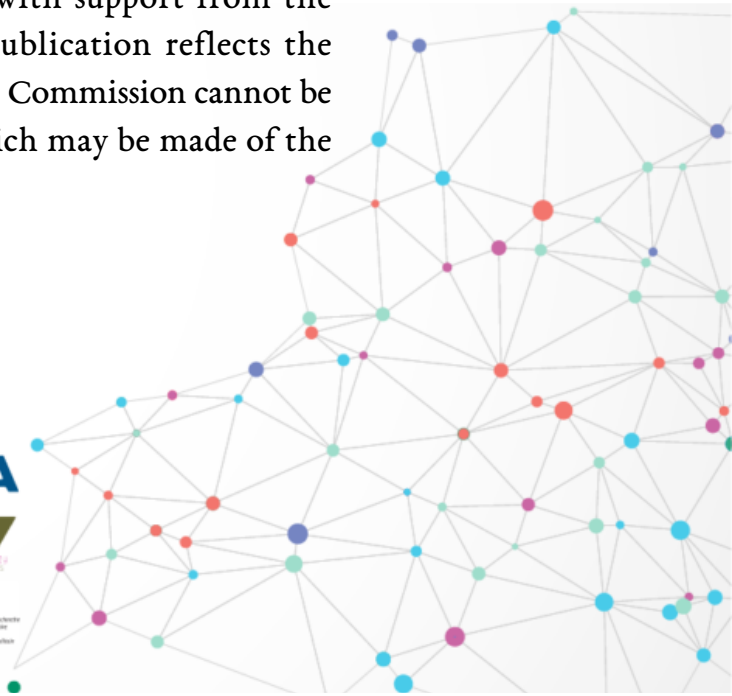

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Az innováció egy kreatív ötletből születő folyamatot jelöl, amely megvalósítja az ötletet. Az innováció elméleti alapjai legelőször 1934-ben Schumpeter tanulmányában jelentek meg. Ennek nyomán ma a következő típusait különböztetjük meg: új termék bevezetése, új gyártási mód bevezetése, új piac megnyitása, új nyersanyag- vagy félkész termék-forrás megszerzése, iparági átszervezés. A második modernizáció elméletének (Garai László) nyomán az innovációt ma már a gép helyett az ember-gép-rendszerre értelmezzük. Az innováció nem azonos teljes mértékben a kreativitással.

... , hogy olyan folyamatot jelöl, amelynek egyik első állomása az ötlet, elképzelés, koncepció, amely alapja lehet minden fejlesztésnek (a megtalálói ötlet) akkor válik innovációvá, ha meg is valósul (a feltalált dolog, eszköz gyártása megindul), vagyis ha az ötletet, elképzelést végül a napi gyakorlatban is alkalmazzák, ha tehát a kreativitás innovatív produktummá válik. Az innováció nem azonos a reformmal, ez utóbbi átfogó, makroszintű modernizációs eljárást jelent, míg innováción a mikroszinten zajló fejlesztések értendők” – foglalja össze az innováció lényegét Százdi Antal. Az innováció mint idegen szakkifejezés magyarosítására tett javaslat az újdonságművelés.

Az Oslo kézikönyv alapján: Az innováció "egy új, vagy jelentősen fejlesztett termék (áru vagy szolgáltatás), folyamat, új marketing módszer, új szervezeti módszer megvalósítása az üzleti gyakorlatban, a munkahelyi szervezetben, vagy a külső kapcsolatok terén."

Innováció és kutatás-fejlesztés (K+F)

E téren számos egymástól jól elkülöníthető megközelítés létezik. *Válassza ki az Ön számára legszimpatikusabb értelmezést!*

OECD szerint: „A K+F az a rendszeresen végzett munka, amelynek célja az ismeretanyag bővítése, beleértve az emberről, a kultúráról és a társadalomról alkotott ismeretek gyarapítását is, valamint ennek az egész ismeretanyagnak a felhasználását új alkalmazások kidolgozására. Az így értelmezett K+F háromféle tevékenységet ölel fel: az alapkutatást, az alkalmazott kutatást és a kísérleti fejlesztést.” A K+F olyan tevékenység, amelynek során tudományos és/vagy műszaki bizonytalanságokat tárunk fel, és a feltárt bizonytalanságokat újszerű módon feloldjuk. A K+F tevékenység fontos jellemzője még, hogy nem létezik olyan, a szakmáját átlagosan ismerő szakember sem, aki a feltárt bizonytalanságokat vagy problémákat egyedül fel tudná, vagy meg tudná oldani.

Mikor innovatív valami?

E fogalomkörben igen gyakori a félreértés. A legtöbben úgy gondolják, hogy amennyiben olyan terméket akarunk gyártani, vagy olyan technológiát, vagy ezekhez hasonlót akarunk alkalmazni, amelyet már máshol/mások kifejlesztettek vagy alkalmaznak, akkor a mi megoldásunk már nem lehet újszerű. Vagyis a mi megoldásunk kifejlesztése már nem tartozhat a K+F körébe.

A valóság azonban az, hogy a fentiek kizárólag akkor igazak, ha a termék vagy technológia bárki számára megismerhető (könyvből, publikációból, internetről, stb.), vagyis a bárki számára megismerhető információk alapján egy átlagos képzettségű szakember képes feloldani a bizonytalanságokat, megoldani a problémákat.

Készítse el saját szófelhőjét! Mik az újszerűség legfontosabb jellemzői az Ön számára?

Mit vizünk haza?

